

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 892

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 26 octombrie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 479 din 19 mai 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	2–3
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
294. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, interimar, pentru modificarea anexelor nr. 9a-9g la anexa Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 304/2021 privind aprobarea termenelor și modelelor de cereri de autorizare pentru activitatea de clasificare a carcaselor și a documentelor necesare obținerii autorizației de clasificare a carcaselor, modelului formularului-tip pentru autorizația de clasificare, pe specii, precum și a modelului Registrului de evidență a autorizațiilor de clasificare a carcaselor	4–7
5.832. — Ordin al ministrului educației și cercetării pentru modificarea și completarea Metodologiei privind criteriile și procedurile de evaluare și certificare a evaluatorilor de competențe profesionale, a evaluatorilor de evaluatori și a evaluatorilor externi, aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 7.432/2024	8–9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 90 din 21 septembrie 2026 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	10–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 479

din 19 mai 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Alina Oprișan	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Burduja.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Excepția a fost ridicată de Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 6.398/99/2021*/a2 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.351D/2025.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În raport cu jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 410 din 11 iulie 2023 și Decizia nr. 123 din 14 martie 2024, arată că nu au intervenit elemente noi care să justifice o schimbare a jurisprudenței. Precizează că modalitatea în care legiuitorul a înțeles să reglementeze termenul de declarare a recursului împotriva încheierii prin care a fost respinsă cererea de sesizare a Curții Constituționale, respectiv ca acesta să curgă de la pronunțare, are în vedere natura procedurii și are potențialul de a conduce la încălcarea vreunui drept al persoanei care a formulat excepția de neconstituționalitate, aceasta având posibilitatea să consulte motivarea cu prilejul soluționării căii de atac.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia penală nr. 2 din 13 iunie 2025, pronunțată în Dosarul nr. 6.398/99/2021*/a2, **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție ridicată de Liliana Teodoriu cu ocazia judecării recursului formulat împotriva încheierii prin care instanța a admis în parte cererea de sesizare a Curții Constituționale formulată de autoare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia menționează, în esență, că legea trebuie să asigure ca, la momentul pronunțării unei hotărâri judecătorești — chiar dacă este vorba doar despre o încheiere —, părțile să aibă la dispoziție motivele de fapt și de drept care stau la baza soluției adoptate. Apreciază că acest lucru este necesar pentru ca părțile să poată exercita în mod efectiv calea de atac, ceea ce presupune că hotărârea trebuie să fie redactată și comunicată. Precizează că recursul trebuie să fie formulat în termen de 48 de ore de la pronunțarea încheierii de ședință, însă, la momentul expirării acestui termen, hotărârea nu este încă redactată și, prin urmare, nici comunicată, astfel că nu cunoaște motivele de fapt și de drept

care au fundamentat soluția. În susținerea celor arătate, face referire la Decizia nr. 233 din 7 aprilie 2021, paragrafele 54, 64, 86 și 88, prin care Curtea a reținut că este necesar ca redactarea hotărârii judecătorești să aibă loc la data pronunțării.

6. **Curtea de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. Făcând referire la jurisprudența Curții, arată că legiuitorul poate să reglementeze categoria persoanelor care pot exercita căile de atac, hotărârile supuse acestora, termenele de declarare și altele de același tip, astfel cum prevede art. 126 alin. (2) din Constituție. În aplicarea acestor principii, termenul de recurs de 48 de ore de la pronunțare a fost stabilit de legiuitor având în vedere caracterul urgent al cererilor de sesizare a Curții Constituționale, după cum același raționament a determinat și stabilirea ca moment al curgerii termenului a datei pronunțării soluției. Aceste aspecte nu sunt de natură să încalce drepturile fundamentale ale părților, dispozițiile legale criticate reprezentând o punere în practică a principiului constituțional al accesului la justiție.

7. De asemenea, criticile privind absența motivării soluției la data pronunțării sunt apreciate de instanța de judecată ca neîntemeiate, întrucât lipsa motivării nu a împiedicat exercitarea dreptului de recurs, petenta având posibilitatea de a motiva recursul declarat după momentul la care a luat cunoștință de motivele avute în vedere de judecătorul fondului, declararea căii de atac nefiind condiționată de prezentarea, la același moment, și a motivelor de recurs. În plus, considerentele Deciziei nr. 233 din 7 aprilie 2021 nu sunt relevante în acest caz, întrucât cererea de sesizare a Curții nu echivalează cu o hotărâre privind stabilirea vinovăției unei persoane.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile constituționale, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 29 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, cu următorul conținut: „(5) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.”

12. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale

cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, precum și în art. 21 alin. (1)-(3) privind accesul la justiție, astfel cum acesta se interpretează, în temeiul art. 20 din Constituție, și prin prisma exigențelor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autoarea acesteia consideră, în esență, că legea trebuie să asigure ca, la momentul pronunțării unei hotărâri judecătorești, fie ea și încheiere, părțile să aibă la dispoziție motivele de fapt și de drept care stau la baza soluției adoptate. Apreciază că această cerință este necesară pentru exercitarea în mod efectiv a căii de atac, ceea ce presupune redactarea și comunicarea hotărârii/încheierii. Totodată, arată că, deși recursul trebuie formulat în termen de 48 de ore de la pronunțarea încheierii, la expirarea acestui termen încheierea nu este încă redactată și, prin urmare, nu a fost comunicată, astfel încât nu se cunosc motivele de fapt și de drept care au fundamentat soluția.

14. În raport cu criticile formulate, Curtea constată că a mai examinat dispozițiile legale supuse controlului prin raportare la critici similare celor formulate în prezenta cauză, constatând constituționalitatea acestora. De exemplu, prin Decizia nr. 546 din 7 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 944 din 14 octombrie 2020, paragraful 14, Curtea a reținut că natura imperativă a termenului de 48 de ore, în cadrul căruia partea interesată poate declara recurs împotriva încheierii prin care instanța de judecată a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea unei excepții de neconstituționalitate, are menirea de a da expresie principiului celerității și al soluționării cauzelor într-un termen rezonabil, în considerarea faptului că excepția de neconstituționalitate reprezintă un incident procedural în cadrul unui litigiu. Din aceleași rațiuni legiuitorul a instituit și regulile speciale de procedură referitoare atât la exercitarea recursului ca singura cale de atac împotriva încheierii instanței de judecată, cât și la soluționarea recursului în termen de 3 zile, fără ca prin aceasta să se poată susține încălcarea dreptului de acces la instanță sau la folosirea căilor de atac ori a dreptului la apărare.

15. De asemenea, prin Decizia nr. 723 din 2 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 5 iulie 2022, paragraful 15, instanța de contencios constituțional a reținut că respingerea cererii de sesizare a Curții Constituționale poate privi exclusiv condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate prevăzute de art. 29 alin. (1)-(3) din Legea nr. 47/1992, iar recursul împotriva încheierii se va limita la aceste aspecte, care nu necesită considerații teoretice sau interpretări de amploare ori documentări care să îl pună în dificultate pe autorul excepției. Cu alte cuvinte, se verifică legalitatea respingerii cererii de sesizare a Curții Constituționale prin prisma acestor condiții (a se vedea Decizia nr. 714 din 9 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 18 aprilie 2018, paragraful 21, și Decizia nr. 546 din 7 iulie 2020, antereferită,

paragraful 16). Mai mult, dezvoltarea pe larg a motivelor poate fi făcută și prin concluzii scrise sau susțineri orale (a se vedea Decizia nr. 546 din 7 iulie 2020, paragraful 18).

16. Aplicând considerentele jurisprudențiale de principiu mai sus expuse, Curtea a statuat că textul criticat întrunește cerințele de claritate, precizie și previzibilitate, răspunzând astfel exigențelor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală (a se vedea Decizia nr. 201 din 20 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 13 iunie 2012). De asemenea, Curtea a făcut trimitere și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în care s-a statuat că dreptul de acces la tribunale nu este absolut și că, fiind vorba despre un drept pe care Convenția l-a recunoscut fără să îl definească în sensul restrâns al cuvântului, există posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept (Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragraful 38). În acest context, Curtea nu a putut reține nici încălcarea prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea Decizia nr. 814 din 4 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 822 din 6 decembrie 2012).

18. Întrucât, în prezenta cauză, criticile de neconstituționalitate formulate în raport cu prevederile art. 1 alin. (5) și ale art. 21 alin. (1)-(3) din Legea fundamentală, astfel cum acesta se interpretează, în temeiul art. 20 din Constituție, și prin prisma exigențelor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

19. Cu privire la Decizia nr. 233 din 7 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 17 mai 2021, la care autoarea se raportează în motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea apreciază că aceasta nu este incidentă în cauză, întrucât considerentele reținute cu acel prilej vizează situații în care instanța se pronunță asupra fondului cauzei, respectiv asupra stabilirii vinovăției sau a drepturilor și obligațiilor părților, unde necesitatea redactării hotărârii la data pronunțării se justifică în vederea asigurării garanțiilor unui proces echitabil. Or, în prezenta cauză, încheierea atacată privește respingerea cererii de sesizare a Curții Constituționale, respectiv admiterea în parte a acesteia, aspect limitat la verificarea condițiilor de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, fără a implica analiza fondului cauzei sau a drepturilor substanțiale ale părților.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 6.398/99/2021*/a2 al Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 29 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 mai 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Alina Oprișan

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea anexelor nr. 9a-9g la anexa Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 304/2021 privind aprobarea termenelor și modelelor de cereri de autorizare pentru activitatea de clasificare a carcaselor și a documentelor necesare obținerii autorizației de clasificare a carcaselor, modelului formularului-tip pentru autorizația de clasificare, pe specii, precum și a modelului Registrului de evidență a autorizațiilor de clasificare a carcaselor

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale control, antifraudă și inspecții nr. 185.175 din 20.10.2026, în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, interimar, emite următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 9a-9g la anexa Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 304/2021 privind aprobarea termenelor și modelelor de cereri de autorizare pentru activitatea de clasificare a carcaselor și a documentelor necesare obținerii autorizației de clasificare a carcaselor, modelului formularului-tip pentru autorizația de clasificare, pe specii, precum și a modelului Registrului de evidență a autorizațiilor de clasificare a carcaselor, publicat în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 1093 din 16 noiembrie 2021, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1-7 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Autorizațiile deja emise la data intrării în vigoare a prezentului ordin rămân valabile până la data expirării valabilității acestora.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, interimar,

Tánczos Barna

București, 20 octombrie 2026.

Nr. 294.

ANEXA Nr. 1

(Anexa nr. 9a la anexă)

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
DIRECȚIA MONITORIZARE INSPECȚII, VERIFICARE ȘI CONTROL
INSPECȚIA CLASIFICARE CARCASE
Bd. Carol I nr. 4, sectorul 3, București, cod 030163

AUTORIZAȚIE DE CLASIFICARE CARCASE

Nr. |_|_|_|_|

SPECIA CARCASE: BOVINE |_| PORCINE |_| OVINE |_|

Se acordă Agenției de clasificare carcase,

CUI |_|_|_|_|_|_|_|_|_|,

conform Cererii înregistrate cu nr., în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 842/2021 privind modul de organizare și funcționare a Sistemului național de clasificare a carcaselor de bovine, porcine și ovine, având în vedere documentele care dovedesc îndeplinirea condițiilor cuprinse în Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 304/2021 privind aprobarea termenelor și modelelor de cereri de autorizare pentru activitatea de clasificare a carcaselor și a documentelor necesare obținerii autorizației de clasificare a carcaselor, modelului formularului-tip pentru autorizația de clasificare, pe specii, precum și a modelului Registrului de evidență a autorizațiilor de clasificare a carcaselor.

Director

Direcția monitorizare inspecții, verificare și control,

.....

Valabilitate:

Seria nr. data emiterii

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
DIRECȚIA MONITORIZARE INSPECȚII, VERIFICARE ȘI CONTROL
INSPECȚIA CLASIFICARE CARCASE
Bd. Carol I nr. 4, sectorul 3, București, cod 030163

**AUTORIZAȚIE DE CLASIFICARE CARCASE
SPECIA BOVINE**

Nr. |_|_|_|_| B

Se acordă doamnei/domnului,

I_ clasicator carcase angajat al Agenției de clasificare carcase

.....;

I_ clasicator carcase colaborator al Agenției de clasificare carcase

.....,

conform Cererii înregistrate cu nr., în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 842/2021 privind modul de organizare și funcționare a Sistemului național de clasificare a carcaselor de bovine, porcine și ovine, având în vedere documentele care dovedesc îndeplinirea condițiilor cuprinse în Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 304/2021 privind aprobarea termenelor și modelelor de cereri de autorizare pentru activitatea de clasificare a carcaselor și a documentelor necesare obținerii autorizației de clasificare a carcaselor, modelului formularului-tip pentru autorizația de clasificare, pe specii, precum și a modelului Registrului de evidență a autorizațiilor de clasificare a carcaselor.

Director

Direcția monitorizare inspecții, verificare și control,

.....

Valabilitate:

Seria nr. data emiterii

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
DIRECȚIA MONITORIZARE INSPECȚII, VERIFICARE ȘI CONTROL
INSPECȚIA CLASIFICARE CARCASE
Bd. Carol I nr. 4, sectorul 3, București, cod 030163

**AUTORIZAȚIE DE CLASIFICARE CARCASE
SPECIA PORCINE**

Nr. |_|_|_|_| P

Se acordă doamnei/domnului,

I_ clasicator carcase angajat al Agenției de clasificare carcase

.....;

I_ clasicator carcase colaborator al Agenției de clasificare carcase

.....,

conform Cererii înregistrate cu nr., în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 842/2021 privind modul de organizare și funcționare a Sistemului național de clasificare a carcaselor de bovine, porcine și ovine, având în vedere documentele care dovedesc îndeplinirea condițiilor cuprinse în Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 304/2021 privind aprobarea termenelor și modelelor de cereri de autorizare pentru activitatea de clasificare a carcaselor și a documentelor necesare obținerii autorizației de clasificare a carcaselor, modelului formularului-tip pentru autorizația de clasificare, pe specii, precum și a modelului Registrului de evidență a autorizațiilor de clasificare a carcaselor.

Director

Direcția monitorizare inspecții, verificare și control,

.....

Valabilitate:

Seria nr. data emiterii

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
DIRECȚIA MONITORIZARE INSPECȚII, VERIFICARE ȘI CONTROL
INSPECȚIA CLASIFICARE CARCASE
Bd. Carol I nr. 4, sectorul 3, București, cod 030163

**AUTORIZAȚIE DE CLASIFICARE CARCASE
SPECIA OVINE**

Nr. |_|_|_|_| O

Se acordă doamnei/domnului,
|_| clasificator carcase angajat al Agenției de clasificare carcase

.....;
|_| clasificator carcase colaborator al Agenției de clasificare carcase

.....,
conform Cererii înregistrate cu nr., în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 842/2021 privind modul de organizare și funcționare a Sistemului național de clasificare a carcaselor de bovine, porcine și ovine, având în vedere documentele care dovedesc îndeplinirea condițiilor cuprinse în Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 304/2021 privind aprobarea termenelor și modelelor de cereri de autorizare pentru activitatea de clasificare a carcaselor și a documentelor necesare obținerii autorizației de clasificare a carcaselor, modelului formularului-tip pentru autorizația de clasificare, pe specii, precum și a modelului Registrului de evidență a autorizațiilor de clasificare a carcaselor.

Director
Direcția monitorizare inspecții, verificare și control,

Valabilitate:
Seria nr. data emiterii

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
DIRECȚIA MONITORIZARE INSPECȚII, VERIFICARE ȘI CONTROL
INSPECȚIA CLASIFICARE CARCASE
Bd. Carol I nr. 4, sectorul 3, București, cod 030163

**AUTORIZAȚIE DE CLASIFICARE CARCASE
SPECIA BOVINE**

Nr. |_|_|_|_| B

Se acordă doamnei/domnului,
clasificator carcase independent,

CUI |_|_|_|_|_|_|_|_|,

conform Cererii înregistrate cu nr., în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 842/2021 privind modul de organizare și funcționare a Sistemului național de clasificare a carcaselor de bovine, porcine și ovine, având în vedere documentele care dovedesc îndeplinirea condițiilor cuprinse în Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 304/2021 privind aprobarea termenelor și modelelor de cereri de autorizare pentru activitatea de clasificare a carcaselor și a documentelor necesare obținerii autorizației de clasificare a carcaselor, modelului formularului-tip pentru autorizația de clasificare, pe specii, precum și a modelului Registrului de evidență a autorizațiilor de clasificare a carcaselor.

Director
Direcția monitorizare inspecții, verificare și control,

Valabilitate:
Seria nr. data emiterii

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
DIRECȚIA MONITORIZARE INSPECȚII, VERIFICARE ȘI CONTROL
INSPECȚIA CLASIFICARE CARCASE
Bd. Carol I nr. 4, sectorul 3, București, cod 030163

**AUTORIZAȚIE DE CLASIFICARE CARCASE
SPECIA PORCINE**

Nr. |_|_|_|_| P

Se acordă doamnei/domnului,
clasificator carcase independent,
CUI |_|_|_|_|_|_|_|_|,

conform Cererii înregistrate cu nr., în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 842/2021 privind modul de organizare și funcționare a Sistemului național de clasificare a carcaselor de bovine, porcine și ovine, având în vedere documentele care dovedesc îndeplinirea condițiilor cuprinse în Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 304/2021 privind aprobarea termenelor și modelelor de cereri de autorizare pentru activitatea de clasificare a carcaselor și a documentelor necesare obținerii autorizației de clasificare a carcaselor, modelului formularului-tip pentru autorizația de clasificare, pe specii, precum și a modelului Registrului de evidență a autorizațiilor de clasificare a carcaselor.

Director

Direcția monitorizare inspecții, verificare și control,

.....

Valabilitate:

Seria nr. data emiterii

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
DIRECȚIA MONITORIZARE INSPECȚII, VERIFICARE ȘI CONTROL
INSPECȚIA CLASIFICARE CARCASE
Bd. Carol I nr. 4, sectorul 3, București, cod 030163

**AUTORIZAȚIE DE CLASIFICARE CARCASE
SPECIA OVINE**

Nr. |_|_|_|_| O

Se acordă doamnei/domnului,
clasificator carcase independent,
CUI |_|_|_|_|_|_|_|_|,

conform Cererii înregistrate cu nr., în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 842/2021 privind modul de organizare și funcționare a Sistemului național de clasificare a carcaselor de bovine, porcine și ovine, având în vedere documentele care dovedesc îndeplinirea condițiilor cuprinse în Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 304/2021 privind aprobarea termenelor și modelelor de cereri de autorizare pentru activitatea de clasificare a carcaselor și a documentelor necesare obținerii autorizației de clasificare a carcaselor, modelului formularului-tip pentru autorizația de clasificare, pe specii, precum și a modelului Registrului de evidență a autorizațiilor de clasificare a carcaselor.

Director

Direcția monitorizare inspecții, verificare și control,

.....

Valabilitate:

Seria nr. data emiterii

ORDIN

pentru modificarea și completarea Metodologiei privind criteriile și procedurile de evaluare și certificare a evaluatorilor de competențe profesionale, a evaluatorilor de evaluatori și a evaluatorilor externi, aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 7.432/2024

Având în vedere prevederile:

- art. 194 alin. (7), art. 196 alin. (1) lit. o), alin. (2) lit. d), e) și g) și alin. (7) din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 2 alin. (1), art. 7 alin. (6), art. 8 alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.192/2024 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Calificări;
- Referatului de aprobare nr. 8.589 din 12.10.2026,

în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia privind criteriile și procedurile de evaluare și certificare a evaluatorilor de competențe profesionale, a evaluatorilor de evaluatori și a evaluatorilor externi, aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 7.432/2024, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.224 din 5 decembrie 2024, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 6, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Pentru parcurgerea procedurii de selecție și procesului de evaluare și certificare, evaluatorii de competențe profesionale, evaluatorii de evaluatori și evaluatorii externi achită un tarif, care se constituie ca venit propriu în bugetul ANC, în cuantumul stabilit conform anexei nr. 8, care face parte integrantă din prezenta metodologie.”

2. La articolul 14, alineatul (4) se abrogă.

3. La articolul 16 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) evaluarea în vederea autorizării provizorii/autorizării/acreditării centrului;”

4. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Evaluatorul extern își desfășoară activitatea profesională în conformitate cu standardele ocupaționale/de calificare aferente și cu prevederile legale, precum și în

conformitate cu instrucțiunile/metodologiile/procedurile/ghidurile elaborate la nivelul ANC și aprobate prin decizie a președintelui ANC.

(2) Evaluatorul extern, pentru activitatea depusă în vederea autorizării/autorizării provizorii/acreditării/monitorizării/auditării/evaluării gradului de încredere al unui centru de evaluare a competențelor profesionale obținute în contexte de învățare nonformale și/sau informale, este remunerat conform tarifelor prevăzute în anexa nr. 9 care face parte din prezenta metodologie.

(3) Tarifele prevăzute la alin. (2) sunt stabilite prin raportare la salariul minim brut pe economie conform legislației în vigoare la data semnării contractului de prestări servicii și sunt diferențiate în raport cu tipul și complexitatea activităților asumate prin contractele de prestări servicii pentru evaluarea externă a calității.

(4) Plata remunerației evaluatorilor externi este realizată de ANC, în termen de 15 zile de la aprobarea, de către președintele ANC, a raportului de evaluare externă a calității.”

5. După anexa nr. 7 se introduc două noi anexe, anexele nr. 8 și 9, având cuprinsul prevăzut în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Mihai Dimian

București, 19 octombrie 2026.
Nr. 5.832.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 8 la metodologie)

TARIFE

aferente procedurii de selecție, evaluare, certificare și înregistrare în Registrul național al evaluatorilor de competențe profesionale, evaluatorilor de evaluatori și evaluatorilor externi

	Tarif
Înscrierea, selecția, evaluarea, certificarea și înregistrarea în Registru	400 de lei/grupă de bază/calificare
Recertificarea evaluatorilor și menținerea în Registru	100 de lei/grupă de bază/calificare

T A R I F E
afere nte modului de calculare a remunerației evaluatorilor externi, diferențiat pe tipul și complexitatea
activităților asociate prin contractele de prestări servicii

Nr. crt.	Domeniile de evaluare	Tariful aferent remunerației în cadrul evaluării externe
<p>Valoarea tarifelor se calculează în raport cu salariul mediu brut, al cărui cuant um este stabilit de legislația în vigoare, la data depunerii cererilor de evaluare externă.</p> <p style="text-align: center;">SMinB — salariul minim brut</p>		
1.	Evaluare domeniu educațional, domeniu ocupațional și program de studii Capacitate instituțională Managementul calității Eficacitate educațională	1 SMinB
2.	Evaluare domeniu ocupațional și program de studii* Managementul calității Eficacitate educațională * În cadrul unui domeniu educațional aflat în perioada de autorizare de funcționare provizorie/acreditare/menținerea acreditării (AP/A/Ac)	0,75 din SMinB
3.	Evaluare program de studii/SO** Eficacitate educațională ** În cadrul unui domeniu educațional și domeniu ocupațional aflate în perioada de AP/A/Ac	0,5 din SMinB
4.	Auditare Capacitate instituțională Managementul calității Eficacitate educațională	1 SMinB
5.	Monitorizare periodică Capacitate instituțională Managementul calității Eficacitate educațională	1 SMinB
6.	Evaluarea unui program de studii în altă limbă decât cea solicitată în cadrul AP/A/Ac existente Managementul calității Eficacitate educațională	0,75 din SMinB
7.	Evaluarea unui sediu nou, altul decât cel solicitat în cadrul AP/A/Ac existente Capacitate instituțională Managementul calității Eficacitate educațională	1 SMinB
8.	Evaluarea unei locații suplimentare, cu destinație de evaluare a probelor practice, alta decât cea/cele solicitate în cadrul AP/A/Ac existente — perioadă limitată Capacitate instituțională Eficacitate educațională	0,75 SMinB
9.	Evaluarea și acordarea gradului de încredere instituțională (La cererea centrului de evaluare a competențelor, se poate realiza concomitent cu evaluarea externă în vederea A/Ac unui program de studii sau, ulterior, în cadrul A/Ac existente.) Capacitate instituțională Managementul calității Eficacitate educațională	1 SMinB

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 90

din 21 septembrie 2026

Dosar nr. 1.018/1/2026

Adina Oana Surdu — președintele Secției a II-a civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
 Ruxandra Monica Duță — judecător la Secția a II-a civilă
 Petronela Iulia Nițu — judecător la Secția a II-a civilă
 Ștefan Ioan Lucaciuc — judecător la Secția a II-a civilă
 Mirela Polițeanu — judecător la Secția a II-a civilă
 Diana Manole — judecător la Secția a II-a civilă
 Mihaela Mineran — judecător la Secția a II-a civilă
 Valentina Vrabie — judecător la Secția a II-a civilă
 Marcela Marta Iacob — judecător la Secția a II-a civilă
 Roxana Popa — judecător la Secția a II-a civilă
 Simona Maria Zarafiu — judecător la Secția a II-a civilă
 Cosmin Horia Mihăianu — judecător la Secția a II-a civilă
 Adriana Nicolae — judecător la Secția a II-a civilă

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 1.018/1/2026 este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă și ale art. 34 alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Adina Oana Surdu, președintele Secției a II-a civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Timiș — Secția a II-a civilă în Dosarul nr. 28.379/325/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

„1. Prezumția prevăzută de art. 22 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 132/2017 este aplicabilă și în etapa judecătorească?

2. Prezumția prevăzută de art. 22 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 132/2017 este o prezumție relativă sau absolută?”

5. După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, constatând că nu sunt chestiuni prealabile de discutat, președintele completului, doamna judecător Adina Oana Surdu a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

6. Tribunalul Timiș — Secția a II-a civilă a dispus, prin Încheierea din 7 aprilie 2026, pronunțată în Dosarul nr. 28.379/325/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea

pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunile de drept menționate.

II. Dispozițiile legale incidente

7. Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, cu modificările și completările ulterioare, denumită, în continuare, *Legea nr. 132/2017*

Art. 22. — Stabilirea despăgubirilor

„(5) Stabilirea despăgubirii pe cale amiabilă se realizează pe baza următoarelor criterii generale de evaluare:

a) despăgubirile cuvenite persoanelor prejudiciate ca urmare a vătămării integrității corporale ori a sănătății persoanelor se stabilesc prin ordin comun emis de Ministerul Sănătății și A.S.F., în baza punctajului comunicat de Institutul Național de Medicină Legală «Mina Minovici» București;

b) evaluarea despăgubirilor are în vedere un nivel mediu prezumat al suferinței îndurate de persoanele prejudiciate;

c) valoarea unui punct traumatic este egală cu dublul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată de la data producerii accidentului;

d) despăgubirile se pot ajusta în funcție de particularitățile fiecărui caz în parte, pe bază de documente justificative;

e) punctajul pentru suferințele cauzate prin vătămarea integrității corporale ori a sănătății persoanelor include numai prejudiciile legate de durerile fizice; pentru prejudiciile legate de traumele psihice, persoana prejudiciată poate aduce documente în dovedirea acestora.

(6) Stabilirea despăgubirii pe cale judecătorească se realizează pe baza probelor cu caracter medical, medico-legal, psihologic și statistic.”

8. Ordinul președintelui Autorității de Supraveghere Financiară și al ministrului sănătății nr. 1/2.293/2022 privind stabilirea despăgubirii persoanei prejudiciate în caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății în urma producerii accidentelor de vehicule pe baza punctajului traumatologic stabilit de Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București, denumit în continuare *Ordinul nr. 1/2.293/2022*

„Art. 6. — Despăgubirile cuvenite persoanelor prejudiciate ca urmare a vătămării integrității corporale ori a sănătății persoanelor se stabilesc pe baza punctajului traumatologic prevăzut în anexă, obținut prin însumarea punctelor corespunzătoare traumatismelor coroborat cu prevederile art. 22 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 132/2017, cu modificările și completările ulterioare.”

III. Expunerea succintă a procesului

9. Prin Cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Judecătoriei Timișoara cu nr. 28.379/325/2024, astfel cum a fost precizată, reclamanta, persoană fizică, în contradictoriu cu pârâta, asigurator R.C.A., și cu intervenientul forțat, a solicitat obligarea pârâtei la plata sumei de 194.400 lei daune morale și 7.326,11 lei daune materiale.

10. Prin Sentința civilă nr. 17.852 din 16.06.2025, Judecătoria Timișoara a admis în parte cererea de chemare în judecată și a obligat pârâta la plata către reclamantă a sumei de 144.000 lei cu titlu de daune morale și a sumei de 7.326,11 lei cu titlu de daune materiale, respingând în rest acțiunea.

11. În motivare, s-a reținut că, drept urmare a loviturii și a traumatismului suferit, reclamanta a suferit prejudicii morale decurgând din traumele fizice și psihice suportate, prezentând sechele posttraumatice care afectează negativ participarea persoanei vătămate la viața socială și de familie, comparativ cu situația sa anterioară.

12. Întrucât autoturismul condus de intervenientul forțat avea încheiată polița de asigurare de răspundere civilă auto R.C.A. cu pârâta, s-a reținut incidența în speță a prevederilor art. 11 și 22 din Legea nr. 132/2017 și ale Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 20/2017 privind asigurările auto din România, cu modificările și completările ulterioare.

13. S-a constatat că, în cauză, reclamanta a depus la dosar Raportul de evaluare de medicină de asigurări nr. 110/3.03.2025, emis de un medic primar medicină legală, prin care s-a reținut că „(...) punctajul traumatologic total acordat pentru vătămrile suferite în urma accidentului rutier este 24 de puncte”.

14. Înlăturându-se susținerile pârâtei conform cărora evaluarea traumelor suferite de reclamantă cu ajutorul acestui punctaj traumatologic, în acord cu Ordinul nr. 1/2.293/2022, reprezintă o modalitate de stabilire a despăgubirii doar pe cale amiabilă, s-a considerat că, din moment ce legiuitorul a stabilit un nivel mediu prezumat al suferinței îndurate de persoanele prejudiciate și un quantum determinabil al despăgubirilor pentru ipoteza soluționării amiabile, este de neconceput ca în etapa soluționării litigioase să fie achitate despăgubiri într-un quantum inferior celui rezultat din punctajul traumatologic și care ar fi stat la baza unei înțelegeri amiabile.

15. În acest sens, s-a avut în vedere minuta întâlnirii președinților secțiilor specializate (foste comerciale) ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și ale curților de apel din 21 octombrie 2024, dedicată dezbaterii problemelor de practică neunitară în materia litigiilor cu profesioniști și insolvenței, prin care s-a stabilit că, din perspectiva echității și egalității în fața legii, nu ar trebui ca despăgubirile pe care o persoană le poate obține pe cale judecătorească pentru prejudiciile legate de durerile fizice să fie diferite de despăgubirile pe care aceeași persoană, pentru aceleași prejudicii, le-ar obține în procedura stabilirii despăgubirii pe cale amiabilă, astfel încât o abordare coerentă se impune și din perspectivă practică, nu doar din considerente de echitate.

16. În aceeași ordine de idei, s-a menționat că, dacă despăgubirile stabilite pe cale judecătorească ar fi în general mai mici decât cele care s-ar putea obține pe cale amiabilă, nu ar exista motivație pentru asigurători în sensul finalizării cu succes a procedurilor nejudiciare, iar dacă despăgubirile stabilite pe cale judecătorească ar fi în general mai mari decât cele care s-ar putea obține pe cale amiabilă, atunci motivația ar fi una mai scăzută în rândul persoanelor prejudiciate.

17. În consecință, având în vedere și practica judiciară în același sens, instanța s-a raportat la punctajul traumatologic stabilit prin raportul anterior menționat, care a fost considerat o probă cu caracter medical, în sensul art. 22 alin. (6) din Legea nr. 132/2017, fiind astfel valorificat și în procesul de stabilire a despăgubirii pe cale judecătorească.

18. În speță, instanța a mai reținut că cel care a întocmit raportul de evaluare este medic primar legist, motiv pentru care nu au fost primite susținerile pârâtei în sensul că raportul a fost întocmit cu încălcarea principiului contradictorialității, deoarece acesta a fost realizat conform prevederilor legale care îi atribuie caracterul de probă medicală și a fost supus dezbaterii contradictorii în fața instanței.

19. Prin urmare, ținând cont de punctajul traumatologic acordat (24 de puncte), de prevederile art. 22 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 132/2017, potrivit cărora valoarea unui punct traumatic este egală cu dublul salariului de bază minim brut pe țară

garantat în plată de la data producerii accidentului, și de art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 900/2023 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, conform căruia, la data producerii accidentului, salariul minim pe țară garantat în plată era de 3.300 de lei/lună, s-a constatat că evaluarea prejudiciului pe baza punctajului traumatologic conduce la suma totală de 144.000 lei ($3.300 \text{ lei} \times 24 = 6.000 \text{ lei} \times 24 \text{ de puncte}$), aceasta acoperind prejudiciul moral, real și efectiv suferit de reclamantă prin raportare la vătămrile integrității fizice suportate, așa cum au fost individualizate în actele medicale aflate la dosar.

20. Împotriva sentinței civile anterior menționate au declarat apel atât reclamanta persoană fizică, cât și pârâta asigurator R.C.A.

21. Prin apelul formulat, reclamanta a solicitat admiterea acestuia, schimbarea în parte a sentinței atacate, cu consecința admiterii în tot a cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată și precizată, arătând că instanța de fond a evaluat în mod eronat daunele morale acordate, raportat la gravitatea leziunilor suferite și la consecințele acestora asupra vieții personale și profesionale, și a aplicat în mod greșit criteriul punctajului traumatologic, atât printr-un calcul eronat al valorii acestuia, cât și prin stabilirea unui quantum insuficient al daunelor morale. Astfel, raportat la punctajul traumatologic stabilit și la valoarea salariului minim brut pe economie în vigoare la data accidentului, despăgubirea morală ar fi trebuit calculată la un nivel superior celui reținut de prima instanță.

22. Prin apelul formulat, pârâta asigurator R.C.A. a solicitat admiterea acestuia, anularea sentinței atacate, cu consecința admiterii în parte a cererii de chemare în judecată, în sensul diminuării despăgubirilor morale acordate.

23. În motivare, s-a arătat că hotărârea instanței de fond a fost pronunțată cu încălcarea dispozițiilor legale aplicabile, în special a celor prevăzute de Legea nr. 132/2017, precum și a practicii judiciare interne și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (*C.E.D.O.*) în materia despăgubirilor pentru prejudicii morale.

24. În esență, pârâta a criticat valoarea probatorie acordată de prima instanță înscrisului denumit „Raport de evaluare de medicină de asigurări”, arătând că acesta nu poate fi asimilat unei expertize medico-legale și nu poate fundamenta stabilirea quantumului daunelor morale în faza judiciară. A arătat că mecanismul stabilirii punctajului traumatologic potrivit Ordinului nr. 1/2.293/2022 este aplicabil exclusiv în procedura amiabilă de soluționare a cererilor de despăgubire, iar nu în faza litigioasă, unde despăgubirile trebuie stabilite de instanță în baza probelor medico-legale, medicale și a celorlalte mijloace de probă prevăzute de lege.

25. Totodată, apelanta-pârâtă a susținut că stabilirea daunelor morale nu poate fi redusă la un calcul matematic bazat pe punctajul traumatologic, o asemenea abordare fiind contrară jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție și practicii C.E.D.O., care consacră caracterul eminent echitabil și apreciativ al acestor despăgubiri.

26. De asemenea, a arătat că raportul invocat de reclamantă nu întrunește condițiile legale privind întocmirea unei evaluări de specialitate, întrucât nu s-a dovedit competența autorului acestuia, potrivit cerințelor Ordinului nr. 1/2.293/2022, și nici nu a fost administrat în condiții de contradictorialitate, pârâta neavând posibilitatea de a formula obiecțiuni reale sau de a solicita o contraexpertiză.

27. A mai arătat că respectivul raport are doar valoarea probatorie a unui înscris unilateral, întocmit la solicitarea reclamantei, fără garanțiile specifice unei expertize judiciare și fără a permite exercitarea efectivă a dreptului la apărare. În acest context, a solicitat înlăturarea raportului din ansamblul probator

și stabilirea despăgubirilor pe baza probelor medico-legale oficiale, în special a raportului de expertiză emis de instituțiile abilitate, din care rezultă numărul de zile de îngrijiri medicale.

28. În subsidiar, a arătat că punctajul traumatologic stabilit prin acest raport este excesiv și subiectiv, nefiind justificat de leziunile constatate, iar instanța de fond nu a procedat la o analiză critică a acestuia.

29. În cadrul soluționării apelurilor, s-au dispus suspendarea cauzei și sesizarea instanței supreme.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării, care susțin admisibilitatea procedurii

30. În raport cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, instanța de trimitere a arătat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării.

31. Astfel, cauza este în curs de judecată, în faza procesuală a apelului, Tribunalul Timiș judecând în ultimă instanță, față de art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, având în vedere obiectul, și anume o cerere în materia asigurărilor.

32. Tribunalul Timiș este competent material și teritorial să judece calea de atac declarată, iar de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 132/2017, cu referire la Ordinul nr. 1/2.293/2022, depinde însăși soluționarea fondului cauzei în apel, existând astfel relația de dependență impusă de textul legal. Conform practicii Înaltei Curți de Casație și Justiție, noțiunea de „soluționare pe fond” a cauzei trebuie înțeleasă *lato sensu*, incluzând nu numai problemele de drept material, ci și pe cele de drept procesual, cu condiția ca de rezolvarea acestora să depindă soluționarea pe fond a cauzei, condiție apreciată ca fiind îndeplinită în speță.

33. De asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a pronunțat nicio decizie care să stabilească în mod direct natura juridică a punctajului traumatologic, caracterul său obligatoriu sau neobligatoriu, existența unei prezumții (absolute sau relative) și nici obligația instanțelor de a-l aplica în cuantificarea daunelor morale.

34. Instanța de trimitere a arătat că la 21 octombrie 2024 a avut loc întâlnirea președinților secțiilor specializate (foste comerciale) din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție și al curților de apel, ocazie cu care a fost analizată și problema referitoare la punctajul traumatologic, care poate sau nu poate constitui un element de luat în calcul în cadrul procesului de cuantificare a daunelor morale ce se cer a fi acoperite în litigiile promovate de victimele accidentelor auto împotriva asiguratorilor R.C.A.

35. Într-o primă opinie punctajul traumatologic este privit ca un instrument util și legitim în procesul de cuantificare a daunelor morale, inclusiv în cadrul procedurilor judiciare. S-a pornit de la ideea unității de reglementare și de scop: atât procedura amiabilă, cât și cea judiciară urmăresc același obiectiv, și anume determinarea întinderii prejudiciului. De aici rezultă că folosirea unor metode diferite ar fi artificială și contrară coerenței sistemului. Chiar dacă legea menționează explicit punctajul în contextul soluționării amiabile, nu rezultă o excludere implicită pentru faza judiciară, ci mai degrabă o evitare a redundanței legislative. În plus, punctajul traumatologic este fundamentat pe evaluări medico-legale și statistice realizate de specialiști, ceea ce îi conferă valoare probatorie. Prin analogie cu certificatul medico-legal, utilizarea lui în faza amiabilă nu îi anulează utilitatea în fața instanței. În această viziune, instanța poate valorifica aceste evaluări ca elemente obiective care contribuie la o mai mare predictibilitate și echitate în acordarea despăgubirilor.

36. A doua opinie adoptă o interpretare restrictivă, insistând asupra literalității textului legal. Potrivit acesteia, punctajul traumatologic este incident exclusiv în procedura amiabilă, întrucât

art. 22 alin. (5) din Legea nr. 132/2017 se referă expres la această modalitate de stabilire a despăgubirii. Pentru procedura judiciară, alineatul următor indică alte categorii de probe (medicale, medico-legale, psihologice și statistice), fără a menționa explicit punctajul, ceea ce ar sugera o delimitare între cele două mecanisme de evaluare. Această interpretare accentuează diferența de regim juridic dintre etapa extrajudiciară și cea judiciară.

37. Între aceste două poziții, opinia Institutului Național al Magistraturii a propus o soluție de echilibru. Pe de o parte, s-a recunoscut că Ordinul nr. 1/2.293/2022 are aplicabilitate pentru toate cererile nesoluționate la data intrării sale în vigoare, indiferent de momentul săvârșirii faptei ilicite. Pe de altă parte, s-a considerat că rapoartele întocmite în baza acestui ordin reprezintă probe medicale în sens larg și, în consecință, pot fi valorificate și în cadrul procesului judiciar. Argumentul central nu este unul formal, ci ține de necesitatea asigurării unei practici coerente și echitabile: despăgubirile nu ar trebui să difere semnificativ în funcție de calea aleasă (amiabilă sau judiciară), în lipsa unor diferențe obiective. În plus, o astfel de coerență stimulează eficiența procedurii amiabile și previne dezechilibrele de tip strategic dintre părți.

38. S-a subliniat că soluția oferită de Institutul Național al Magistraturii are valoare orientativă, nu obligatorie, și constituie un reper interpretativ menit să promoveze coerența și predictibilitatea practicii judiciare.

V. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

39. Apelanta-reclamantă a arătat că nicio probă nu are o valoare prestabilită.

40. Apelanta-pârâtă a apreciat că raportul de evaluare de medicină de asigurări reprezintă un act medical, pe care instanța de judecată îl poate avea în vedere la stabilirea daunelor morale.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată

41. Considerându-se că prezentarea opiniei asupra chestiunii de drept ar echivala cu o antepronunțare, în condițiile în care ar avea influență asupra soluției ce se va pronunța asupra apelurilor exercitate în cauză, s-a apreciat că nu este oportună prezentarea unui punct de vedere.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

42. Cu privire la prima chestiune de drept, într-o orientare jurisprudențială au fost considerate aplicabile și în etapa judecătii criteriile de evaluare a despăgubirilor pe baza punctajului traumatologic, instituite prin art. 22 alin. (5) din Legea nr. 132/2017.

43. În cadrul acestei opinii, unele instanțe au apreciat ca fiind aplicabilă prezumția instituită de lit. b) a acestui text de lege, iar alte instanțe au avut în vedere valoarea probatorie a raportului de evaluare de medicină de asigurări, care cuprinde punctajul traumatologic, fie din perspectiva art. 22 alin. (6) din Legea nr. 132/2017, fie a art. 250 și următoarele din Codul de procedură civilă.

44. În motivarea acestei opinii s-a arătat că instanțele de judecată utilizează acest sistem de evaluare, prevăzut de Legea nr. 132/2017 (coroborat cu normele privind punctajul traumatologic), pentru a determina cuantumul daunelor morale, asigurând o cuantificare obiectivă a suferinței.

45. S-a apreciat că punctajul traumatologic poate reprezenta un criteriu de evaluare a despăgubirilor, care poate fi valorificat în cadrul procesului judiciar, părțile având posibilitatea să administreze probe pentru dovedirea unei suferințe diferite de cea prezumată de art. 22 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 132/2017, instanțele păstrând dreptul de apreciere prin raportare la circumstanțele concrete ale fiecărei spețe și garantând astfel dreptul părților la un proces echitabil.

46. S-a arătat că scopul acestei proceduri a fost stabilirea unor criterii obiective de cuantificare a despăgubirilor și unificarea, pe cât posibil, a practicii asiguratorilor, respectiv a instanțelor judecătorești, în materia evaluării daunelor morale. Prin urmare, raportul poate fi avut în vedere de instanțele de judecată cel puțin ca punct de reper în stabilirea cuantumului despăgubirilor morale, fiind necesar a se reține împrejurări legate de situația de fapt concretă care să justifice acordarea unor sume în plus sau în minus.

47. Într-o a doua orientare jurisprudențială s-a apreciat că prezumția instituită de art. 22 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 132/2017 este aplicabilă exclusiv în cadrul procedurii de stabilire pe cale amiabilă a despăgubirilor, neputând fi valorificată în etapa judecătii.

48. Astfel, legiuitorul a prevăzut că stabilirea despăgubirilor pe cale amiabilă se realizează pe baza unor criterii generale de evaluare, între care se regăsește și criteriul referitor la nivelul mediu prezumat al suferinței persoanei prejudiciate. Prin urmare, s-a apreciat că aplicarea prezumției este limitată la această etapă procedurală și nu poate fi extinsă, prin interpretare, la faza jurisdicțională.

49. Totodată, s-a invocat faptul că alin. (6) al art. 22 din Legea nr. 132/2017 reglementează distinct modalitatea de stabilire a despăgubirilor pe cale judecătorească, indicând expres probele relevante pe care instanța trebuie să le analizeze, respectiv probe cu caracter medical, medico-legal, psihologic și statistic. Din această perspectivă, existența unei reglementări speciale pentru etapa judecătii demonstrează intenția legiuitorului de a separa criteriile aplicabile în procedura amiabilă de cele incidente în procesul judiciar.

50. De asemenea, s-a apreciat că evaluarea prejudiciului moral trebuie realizată de instanță de la caz la caz, prin raportare la circumstanțele concrete și urmările faptei prejudiciabile, ținând cont și de necesitatea menținerii unui just echilibru între exigența unei reparații echitabile și interdicția îmbogățirii fără justă cauză. În acest context, aplicarea unei prezumții privind nivelul mediu al suferinței ar putea conduce la restrângerea marjei de apreciere a judecătorului și la uniformizarea excesivă a unor situații care, prin natura lor, reclamă o analiză individualizată.

51. În ceea ce privește a doua chestiune de drept, referitoare la caracterul prezumției instituite de art. 22 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 132/2017 (privind nivelul mediu prezumat al suferinței), orientarea unanimă este în sensul că prezumția analizată este una legală relativă (*juris tantum*), și nu una absolută (*juris et de jure*). Aceasta poate fi răsturnată prin probe concrete (medicale, medico-legale), permițând instanței să ajusteze despăgubirile în funcție de particularitățile fiecărui caz în parte.

52. S-a considerat că reținerea caracterului absolut al prezumției ar conduce la îmbogățirea fără justă cauză a persoanelor prejudiciate în situația unor cereri de despăgubire vădit disproportionale, încălcându-se principiul reparații integrale a prejudiciului.

53. Ministerul Public a arătat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică în prezent practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept

54. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea nu întrunește toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

Admisibilitatea sesizării

55. Prealabil analizării în fond a problemei de drept supuse dezbaterei, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este ținută să verifice dacă, în raport cu întrebările formulate de titularul sesizării, sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „Dacă, în cursul judecătii, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

56. Din cuprinsul prevederilor legale enunțate anterior rezultă că legiuitorul a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile — astfel cum au fost acestea decelate în jurisprudența instanței supreme dezvoltate pe marginea mecanismului procedural în discuție —, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță;

b) cauza care face obiectul judecătii să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit să soluționeze cauza;

c) existența unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu;

d) soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;

e) noutatea chestiunii de drept;

f) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

57. Evaluând elementele sesizării, se constată că sunt îndeplinite primele două condiții, cauza aflându-se în curs de judecată pe rolul unui complet al Tribunalului Timiș — Secția a II-a civilă, legal investit, care este chemat să soluționeze apelurile formulate de părți împotriva hotărârii primei instanțe. Fiind vorba de o cauză în materia asigurărilor, având ca obiect pretenții îndreptate împotriva asiguratorului R.C.A., tribunalul va statua în ultimă instanță, pricina nefiind susceptibilă de recurs, în conformitate cu prevederile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

58. Deopotrivă, în urma cercetării evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție reiese că este îndeplinită și ultima condiție, chestiunile de drept indicate nefăcând obiectul statuării instanței supreme și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

59. Pe de altă parte, însă, se constată neîndeplinirea condițiilor care impun existența unei chestiuni de drept reale, veritabile, de care să depindă soluționarea pe fond a cauzei și care să prezinte caracter de noutate.

60. În legătură cu condiția privind existența unei chestiuni de drept reale, veritabile, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a statuat în mod constant că este necesar ca problema de drept antamată „să necesite cu pregnanță a fi lămurită, să prezinte o

difficultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecătii” (a se vedea Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016; Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023).

61. Norma care se cere a fi interpretată în prezenta cauză este cea cuprinsă la art. 22 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 132/2017, care prevede că „evaluarea despăgubirilor are în vedere un nivel mediu prezumat al suferinței îndurate de persoanele prejudiciate”.

62. Din cuprinsul prevederilor art. 22 al Legii nr. 132/2017 reiese că legiuitorul a înțeles să reglementeze, prin teze distincte, modalitățile de stabilire a despăgubirilor, alin. (5), care cuprinde și lit. b), indicată de instanța de trimitere, făcând vorbire expresă de „stabilirea despăgubirii pe cale amiabilă”, în vreme ce alin. (6) face referire la „stabilirea despăgubirii pe cale judecătorească”.

63. Așadar, legiuitorul a integrat dispozițiile legale indicate de instanța de trimitere în cuprinsul tezei referitoare la soluționarea pe cale amiabilă a cererilor de despăgubiri, alături de dispoziția de la lit. a), conform căreia „despăgubirile cuvenite persoanelor prejudiciate ca urmare a vătămării integrității corporale ori a sănătății persoanelor se stabilesc prin ordin comun emis de Ministerul Sănătății și A.S.F., în baza punctajului comunicat de Institutul Național de Medicină Legală «Mina Minovici» București”.

64. La rândul său, Ordinul nr. 1/2.293/2022, emis în baza prevederilor art. 22 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 132/2017, prevede la art. 6 că „Despăgubirile cuvenite persoanelor prejudiciate ca urmare a vătămării integrității corporale ori a sănătății persoanelor se stabilesc pe baza punctajului traumatologic prevăzut în anexă, obținut prin însumarea punctelor corespunzătoare traumatismelor coroborat cu prevederile art. 22 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 132/2017”, iar la art. 4 că, pentru calculul punctajului traumatologic, se va realiza o examinare a persoanei prejudiciate, de către un medic expert evaluator, care va întocmi un raport de evaluare de medicină de asigurări ce va conține, printre altele, și concluzii privind punctajul acordat.

65. Se observă, așadar, că normele de la alin. (5) al art. 22 din Legea nr. 132/2017 nu reglementează o prezumție legală, ca probă în procesul civil, în sensul art. 328 din Codul de procedură civilă, pe care judecătorul este ținut să o aplice, ci constituie premisa adoptării ordinului comun emis de Ministerul Sănătății și A.S.F., care conține, în anexă, punctajul traumatologic ce poate fi acordat persoanelor care au suferit vătămări ale integrității corporale sau ale sănătății în urma unor accidente rutiere. Acest punctaj a fost stabilit avându-se în vedere un nivel mediu prezumat al suferinței îndurate de persoanele prejudiciate, pe baza comunicărilor realizate de Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici” București.

66. Intenția legiuitorului a fost, deci, de a institui criterii pentru a facilita stabilirea despăgubirilor în procedura amiabilă, care se concretizează prin întocmirea raportului de evaluare de medicină de asigurări. Astfel cum reiese fără echivoc din prevederile art. 22 alin. (6) din Legea nr. 132/2017, pentru situația în care este accesată procedura judiciară, legiuitorul a reglementat expres modalitatea în care vor fi stabilite despăgubirile, respectiv pe baza probelor cu caracter medical, medico-legal, psihologic și statistic, instanțele urmând a aprecia, în fiecare cauză, măsura în care raportul de evaluare de medicină de asigurări, înfățișat de partea interesată, prezintă relevanță probatorie.

67. Așadar, norma legală care se cere a fi interpretată nu prezintă caracter neclar, echivoc sau precar, în contextul în care este inclusă în alineatul referitor la procedura soluționării amiabile a cererii de despăgubiri, legiuitorul reglementând în mod distinct cele două modalități de evaluare a despăgubirilor (pe cale amiabilă, respectiv pe cale judecătorească) și criteriile relevante în cazul fiecăreia.

68. În consecință, prima întrebare, prin care se solicită instanței supreme să stabilească, în esență, dacă prevederile art. 22 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 132/2017 sunt aplicabile și în etapa judecătii, nu prezintă gradul de dificultate necesar declanșării procedurii hotărârii prealabile.

69. Neîndeplinirea acestei condiții este cu atât mai evidentă în privința celei de-a doua întrebări, prin care se solicită stabilirea caracterului relativ sau absolut al prezumției, care, în opinia instanței de trimitere, este instituită de prevederile art. 22 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 132/2017.

70. În urma consultării instanțelor a fost exprimată, în unanimitate, opinia în sensul că și în ipoteza în care s-ar aprecia că art. 22 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 132/2017 ar institui o prezumție legală aplicabilă în procedura judiciară, aceasta ar avea caracter relativ, dat fiind faptul că lit. d) a aceluiași articol prevede că „despăgubirile se pot ajusta în funcție de particularitățile fiecărui caz în parte, pe baza documentelor justificative”.

71. În acest punct al analizei se impun a fi reiterate cele statuate în mod constant în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, conform cărora încheierea de sesizare trebuie să releve reflecția judecătorilor din completul investit cu soluționarea cauzei asupra diferitelor variante de interpretare posibile și asupra argumentelor de natură să le susțină, pentru a da temei inițierii mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de hotărârea prealabilă (Decizia nr. 80 din 18 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 14 ianuarie 2025; Decizia nr. 84 din 18 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 19 din 13 ianuarie 2025).

72. Din această perspectivă se observă că încheierea de sesizare omite să prezinte o astfel de argumentație, lipsind cu desăvârșire orice reflecție a judecătorilor asupra gradului de dificultate a chestiunilor aduse în discuție.

73. În contextul în care norma legală ce se solicită a fi interpretată apare ca fiind clar formulată, constatându-se absența unor minime argumente ale instanței de trimitere, care să justifice caracterul precar sau echivoc al acesteia, condiția privind existența unei chestiuni de drept reale, veritabile se vedește a fi neîndeplinită.

74. Deopotrivă, nu se verifică nici condiția relevanței dezlegărilor de drept solicitate asupra modalității de soluționare a cauzei.

75. Din această perspectivă se constată, pe baza datelor indicate în cuprinsul încheierii de sesizare, că litigiul dedus judecătii instanței de trimitere are ca obiect pretenții formulate de către persoana prejudiciată în urma unui accident de circulație împotriva asiguratorului R.C.A. al persoanei responsabile, disputa părților, relevantă din punctul de vedere al chestiunilor ce se solicită a fi dezlegate, purtând asupra întinderii daunelor morale cuvenite. În acest sens, reclamanta s-a prevalat de un raport de evaluare de medicină de asigurări, care a stabilit un anumit număr de puncte traumatice, prima instanță considerând că acesta reprezintă o probă cu caracter medical, în sensul art. 22 alin. (6) din Legea nr. 132/2017, și valorificându-l, pe cale de consecință, în procesul de stabilire a cuantumului daunelor morale cuvenite reclamantei.

76. La rândul său, pârâta, prin apelul formulat, a criticat valoarea probatorie a raportului de evaluare, susținând că acesta nu poate fi asimilat unei expertize medico-legale și că mecanismul stabilirii despăgubirilor pe baza punctajului traumatologic reglementat de Ordinul nr. 1/2.293/2022 este aplicabil exclusiv în procedura amiabilă de soluționare a cererilor de despăgubire, iar nu și în etapa litigioasă. Ulterior, apelanta-pârâtă și-a nuanțat poziția procesuală, susținând, în cadrul punctului de vedere asupra chestiunilor de drept puse în discuție de către instanța de apel, că raportul de evaluare reprezintă un act medical pe care instanța de judecată îl poate avea în vedere la stabilirea daunelor morale.

77. Așadar, se observă că nici prima instanță, nici părțile litigante și nici instanța de apel, din oficiu, nu au adus în discuție, pe parcursul litigiului, incidența vreunei prezumții legale ori caracterul acesteia (absolut sau relativ), dezbaterile fiind purtate cu privire la valoarea probatorie a raportului de evaluare de medicină de asigurări, din cuprinsul încheierii de sesizare rezultând chiar o convergență de opinii în sensul că acesta reprezintă o probă cu caracter medical, potrivit art. 22 alin. (6) din Legea nr. 132/2017, pe care instanța de judecată o poate avea în vedere la stabilirea despăgubirii.

78. În acest context, apare ca fiind neîndeplinită condiția legăturii cu cauza a chestiunilor de drept ce formează obiectul sesizării. Câtă vreme nici prima instanță, nici instanța de apel și nici părțile litigante nu au adus în discuție incidența vreunei prezumții legale, ci exclusiv valoarea probatorie a unui raport de evaluare a punctajului traumatologic, întrebările adresate de către instanța de trimitere nu pot avea înrăurire asupra soluției ce se va pronunța în cauză.

79. Pe de altă parte, se constată a nu fi îndeplinită nici condiția noutății chestiunilor de drept.

80. Astfel cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența consolidată a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, noutatea unei chestiuni de drept poate fi generată nu numai de o reglementare nou-intrată în vigoare, ci și de una veche, cu condiția însă ca instanța să fie chemată să se pronunțe asupra respectivei probleme de drept pentru prima dată. Examinarea acestei condiții necesită, prin verificarea jurisprudenței recente, a se vedea dacă, în procesul curent de aplicare a legii, instanțele au dat o rezolvare chestiunii de drept sesizate de instanța de trimitere, prezentând importanța existența și dezvoltarea unei practici judiciare constante în această materie (Decizia nr. 8 din

30 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 16 martie 2023).

81. Potrivit aceleiași jurisprudențe, caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unor interpretări concretizate într-o jurisprudență consacrată, când s-a depășit, așadar, stadiul unei practici incipiente, în curs de formare. În situația în care există un număr semnificativ de hotărâri judecătorești care să fi soluționat, uneori chiar diferit, o problemă de drept, mecanismul legal de unificare a practicii judiciare este cel cu funcție de reglare — recursul în interesul legii, iar nu hotărârea prealabilă (Decizia nr. 10 din 20 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 14 noiembrie 2014).

82. Aplicând aceste principii prezentei sesizări, se observă că normele juridice a căror interpretare este solicitată se regăsesc în cuprinsul Legii nr. 132/2017, actul normativ nefiind unul de dată recentă.

83. Deopotrivă, din informațiile furnizate de instanțe în urma consultării acestora reiese că există o bogată jurisprudență cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 22 alin. (5) și (6) din Legea nr. 132/2017, fiind transmise numeroase hotărâri judecătorești relevante. De altfel, după cum a indicat chiar instanța de trimitere în cuprinsul încheierii de sesizare, aceste chestiuni de drept au făcut obiectul unei întâlniri între președinții secțiilor specializate din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție și al curților de apel, destinată dezbaterii unor probleme de drept care au generat practică neunitară.

84. Nu în ultimul rând, se impune a fi evidențiat și caracterul inform al sesizării, remarcându-se refuzul instanței de a-și exprima punctul de vedere cu privire la problemele ce fac obiectul solicitării de pronunțare a unei hotărâri prealabile. În această modalitate au fost nesocotite prevederile art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care impun ca încheierea de sesizare să cuprindă și punctul de vedere al completului de judecată.

85. În concluzie, dat fiind că sesizarea nu privește o chestiune de drept reală, veritabilă, care să contribuie la soluționarea cauzei și care să prezinte caracter de noutate, luând în considerare și omisiunea instanței de trimitere de a-și exprima opinia cu privire la aspectele sesizate, se constată că nu sunt îndeplinite, în mod cumulativ, condițiile prevăzute de lege în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, astfel că sesizarea se impune a fi respinsă ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Timiș — Secția a II-a civilă în Dosarul nr. 28.379/325/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

- „1. Prezumția prevăzută de art. 22 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 132/2017 este aplicabilă și în etapa judecătii?”
 2. Prezumția prevăzută de art. 22 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 132/2017 este o prezumție relativă sau absolută?”
- Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.
Pronunțată în ședință publică astăzi, 21 septembrie 2026.

PREȘEDINTELE SECȚIEI A II-A CIVILE
ADINA OANA SURDU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	160 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

